

III

(Förberedande akter)

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 7 januari 2013

om ett förslag till rådets förordning om upprättandet av ett system för ekonomiskt stöd till de medlemsstater som inte har infört euron som valuta

(CON/2013/2)

(2013/C 96/03)

Inledning och rättslig grund

Den 19 juli 2012 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande över ett förslag till rådets förordning om upprättandet av ett system för ekonomiskt stöd till de medlemsstater som inte har infört euron som valuta ⁽¹⁾ (nedan kallat *den föreslagna förordningen*).

ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundas på artiklarna 127.4 och 282.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslaget till förordning faller inom ECB:s behörighetsområde. Framför allt administrerar ECB det stöd som har beviljats till de medlemsstater som inte har euron som valuta (nedan kallade *medlemsstater utanför euroområdet*) inom ramen för det nuvarande systemet, som inrättas genom förordning (EG) nr 332/2002 ⁽²⁾, och skulle enligt den föreslagna förordningen ha en funktion vid bedömningen, övervakningen och administrationen av ekonomiskt stöd. I enlighet med artikel 17.5 första meningen i arbetsordningen för Europeiska centralbanken har detta yttrande antagits av ECB-rådet.

1. Allmänna kommentarer

Den föreslagna förordningen ska ersätta förordning (EG) nr 332/2002 i syfte att införa ett mer flexibelt medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstater utanför euroområdet samt att säkra så likvärdiga förutsättningar som möjligt för euroområdet och de medlemsstater som står utanför euroområdet för att bemöta den rådande finanskrisen. Genom den föreslagna förordningen införs instrument och förfaranden liknande dem som redan har utarbetats för att ge ekonomiskt stöd till de medlemsstater som har euron som valuta (nedan kallade *medlemsstater inom euroområdet*). Medan det i förordning (EG) nr 332/2002 (efter dess senaste ändring) uttryckligen föreskrevs att medelfristigt ekonomiskt stöd i form av lån till medlemsstater utanför euroområdet endast fick ges under förutsättning att anpassningsprogram antogs, innebär den föreslagna förordningen att det ges tillgång till ytterligare två finansieringsinstrument: en villkorad förebyggande kreditlina och en kreditlina med mindre strikta villkor. Den villkorade förebyggande kreditlinan och kreditlinan med mindre strikta villkor hör faktiskt också till de instrument som skulle kunna användas för att ge stöd till medlemsstater inom euroområdet. Gränsen för det medelfristiga ekonomiska stöd som får beviljas enligt den föreslagna förordningen är densamma som föreskrivs i förordning (EG) nr 332/2002, nämligen 50 miljarder EUR.

ECB förstår att fram till dess att förordning (EU) nr 407/2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism ⁽³⁾ upphävs får unionens ekonomiska stöd till medlemsstater utanför euroområdet

⁽¹⁾ COM(2012) 336 final.

⁽²⁾ Förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 53, 23.2.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabilitetsmekanism (EUT L 118, 12.5.2010, s. 1).

ges i enlighet med förordning (EU) nr 407/2010 eller den föreslagna förordningen. ECB välkomnar därför de insatser som görs i syfte att medlemsstater inom och utanför euroområdet ska ha tillgång till så identiska instrument som möjligt samt att synkronisera förfarandena för att ge sådant stöd. Med tanke på att den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM) kommer att upphöra att gälla ⁽¹⁾ när fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen träder i kraft, kan det vara fördelaktigt att klargöra om det stöd som kan komma att ges till en medlemsstat utanför euroområdet i enlighet med förordning (EU) nr 407/2010 skulle regleras genom den föreslagna förordningen efter det att den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen har upphört.

2. *Specifika kommentarer*

- 2.1 ECB noterar att det har införts kreditlinjer som gör det möjligt att ge stöd till medlemsstater utanför euroområdet vars ekonomiska och finansiella situation i grunden är sund ⁽²⁾. ECB anser att ett sådant beviljande av kreditlinjer är förenligt med artikel 143 i fördraget, där det fastställs att unionen har möjlighet att ingripa inte bara när en medlemsstat utanför euroområdet befinner sig i svårigheter, utan även när den "allvarligt hotas av svårigheter" i fråga om sin betalningsbalans, framför allt i de fall då dessa potentiella svårigheter kan komma att äventyra den inre marknadens funktion. Samtidigt anser ECB att det är mycket viktigt att göra en snäv tolkning av urvalskriterierna när man bedömer tillgången till kreditlinjerna och att dessa kriterier följs strikt över tid. Det är verkligen av yttersta vikt att förhindra ett överdrivet risktagande hos mottagarna av dessa kreditlinjer. Liksom när det gäller medlemsstaterna inom euroområdet kommer detta att kräva en särskild insats från alla berörda parter.
- 2.2 När det gäller ECB:s och Eurosystemets roll innehåller den föreslagna förordningen likartade bestämmelser om administration av ekonomiskt stöd respektive öppnande och nyttjande av konton hos den relevanta medlemsstatens nationella centralbank samt av konton som respektive nationell centralbank innehar hos ECB. I detta avseende utgår ECB från att dess roll enligt den föreslagna förordningen skulle vara att fungera som fiskalt ombud enligt artikel 21.2 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken och att det enligt förbudet mot monetär finansiering i artikel 123 i fördraget inte är att räkna med någon finansiering från Europeiska centralbankssystemet. ECB framhåller därför på nytt att de konton som ska användas för att förvalta detta ekonomiska stöd hos de nationella centralbankerna och ECB inte ska kunna övertrasseras ⁽³⁾.
- 2.3 Genom den föreslagna förordningen föreskrivs inte bara administration av lån och kreditlinjer, utan även att ECB ska vara mer involverad i Europeiska unionens ekonomiska stöd till medlemsstater utanför euroområdet än vad som nu är fallet enligt förordning (EG) nr 332/2002. Även om ECB:s roll enligt den sistnämnda förordningen är begränsad till att administrera lånet, har ECB deltagit som observatör vid besök i medlemsstater utanför euroområdet som får ekonomiskt stöd enligt förordning (EG) nr 332/2002. Detta är något som beaktas i den föreslagna förordningen, där det bland annat föreslås att ECB får samarbeta med kommissionen vid bedömningen av den offentliga bruttoskuldens hållbarhet samt nuvarande eller potentiella finansiella behov, utarbetandet av makroekonomiska anpassningsprogram, övervakningen av hur de fortskrider via regelbundna besök samt den skärpta övervakningen när en kreditlina med mindre strikta villkor beviljats eller en villkorad förebyggande kreditlina används. I de flesta fall eftersträvas också att Internationella valutafonden (IMF) ska vara involverad. Enligt förordning (EG) nr 332/2002 var det enbart kommissionen som skulle svara för sådan verksamhet som rörde medelfristigt ekonomiskt stöd för betalningsbalanssyften. I den föreslagna förordningen förefaller ECB:s och IMF:s roll till stor del avspegla det system som har inrättats för medlemsstater inom euroområdet enligt europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM), europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och europeiska stabilitetsmekanismen (ESM). Eftersom ECB inte är monetär myndighet för medlemsstater utanför euroområdet, skulle ECB vilja skilja mellan sitt deltagande när det gäller medlemsstater utanför euroområdet respektive medlemsstater inom euroområdet och framhåller att dess roll inom det föreslagna samarbetet med kommissionen måste ligga inom ramen för dess mandat och med hänsyn till dess oberoende.

⁽¹⁾ Se Europeiska rådets slutsatser av den 16–17 december 2010: http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/118578.pdf

⁽²⁾ Artikel 4 i den föreslagna förordningen.

⁽³⁾ Se andra stycket i punkt 1 i yttrande CON/2009/37 av den 20 april 2009 om ett förslag till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EUT C 106, 8.5.2009, s. 1).

- 2.4 ECB noterar att när den bedömer uppfyllandet av de konvergenskriterier som fastställs i artikel 140 i fördraget och beskrivs närmare i ett protokoll som fogats till fördraget, kommer den att fortsätta att beakta vilka följder som internationellt betalningsbalansstöd och likviditetsstöd får för bedömningen av växelkursstabiliteten, särskilt för de valutor som deltar i växelkursmekanismen ERM2. Detta kommer att gälla även framöver och ska därför även tillämpas på sådant stöd som beviljas enligt den föreslagna förordningen.
- 2.5 ECB noterar att upprättandet av den föreslagna förordningen inte kan inverka på hur ERM II fungerar under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen, som kommer att fortsätta regleras genom den befintliga rättsliga ramen ⁽¹⁾.

I de fall där ECB rekommenderar att den föreslagna förordningen ska ändras anges de specifika förslagen i bilagan åtföljt av en förklaring.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 7 januari 2013.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Avtal av den 16 mars 2006 mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen (EUT C 73, 25.3.2006, s. 21).

BILAGA

Ändringsförslag

Rådets förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
Ändring 1 Artiklarna 3.2, 3.3, 3.7, 3.8 och 5.2	
"Artikel 3 2. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt med Internationella valutafonden (nedan kallad IMF), bedöma den offentliga bruttoskuldens hållbarhet och berörd medlemsstats nuvarande eller potentiella finansiella behov samt vidarebefordra bedömningen till Ekonomiska och finansiella kommittén. 3. Berörd medlemsstat ska i samråd med kommissionen och i samarbete med ECB och om möjligt IMF utarbeta ett utkast till ett makroekonomiskt anpassningsprogram som innehåller politiska krav och som syftar till att återupprätta en hållbar betalningsbalans och att återställa medlemsstatens förmåga att finansiera sig själv på finansmarknaderna fullt ut. Utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram ska ta hänsyn till de rekommendationer som riktas till berörd medlemsstat enligt artiklarna 121, 126 och 148 i fördraget och de åtgärder som medlemsstaten vidtagit för att följa dessa, samtidigt som det ska sträva efter att bredda, förstärka och fördjupa de nödvändiga politiska insatserna. [...] 7. Kommissionen ska, i samverkan med Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB) och när så behövs med Internationella valutafonden (nedan kallad IMF), via regelbundna kontrollbesök övervaka hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper. Den ska underrätta Ekonomiska och finansiella kommittén kvartalsvis. Berörd medlemsstat ska till fullo samarbeta med kommissionen och ECB. Framförallt ska medlemsstaten förse kommissionen och ECB med all information som dessa anser sig behöva för att kunna övervaka programmet. Berörd medlemsstat ska också ha de skyldigheter som anges i artikel 6.2. 8. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt med IMF, tillsammans med medlemsstaten undersöka vilka ändringar som kan behövas av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Rådet ska, med kvalificerad majoritet och efter rekommendation från kommissionen, godkänna eventuella ändringar i programmet.	"Artikel 3 2. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt lämpligt med Internationella valutafonden (nedan kallad IMF), bedöma den offentliga bruttoskuldens hållbarhet och berörd medlemsstats nuvarande eller potentiella finansiella behov samt vidarebefordra bedömningen till Ekonomiska och finansiella kommittén. 3. Berörd medlemsstat ska i samråd med kommissionen och i samarbete med ECB med beaktande av ECB:s synpunkter, om ECB skulle besluta att ge råd i detta avseende, och om möjligt lämpligt, i samarbete med IMF, utarbeta ett utkast till ett makroekonomiskt anpassningsprogram som innehåller politiska krav och som syftar till att återupprätta en hållbar betalningsbalans och att återställa medlemsstatens förmåga att finansiera sig själv på finansmarknaderna fullt ut. Utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram ska ta hänsyn till de rekommendationer som riktas till berörd medlemsstat enligt artiklarna 121, 126 och 148 i fördraget och de åtgärder som medlemsstaten vidtagit för att följa dessa, samtidigt som det ska sträva efter att bredda, förstärka och fördjupa de nödvändiga politiska insatserna. Om den berörda medlemsstaten är en medlemsstat som deltar i ERM 2, bör åtagandena enligt ERM 2 beaktas. [...] 7. Kommissionen ska, i samverkan med Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB) och när så behövs är lämpligt med Internationella valutafonden (nedan kallad IMF), via regelbundna kontrollbesök övervaka hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper. Den ska underrätta Ekonomiska och finansiella kommittén kvartalsvis. Berörd medlemsstat ska till fullo samarbeta med kommissionen och ECB. Framförallt ska medlemsstaten förse kommissionen och ECB med all information som dessa anser sig behöva för att kunna övervaka programmet. Berörd medlemsstat ska också ha de skyldigheter som anges i artikel 6.2. 8. Kommissionen ska, i samverkan med ECB med beaktande av ECB:s synpunkter, om ECB skulle besluta att ge råd i detta avseende, och när så är möjligt lämpligt, i samverkan med IMF, tillsammans med medlemsstaten undersöka vilka ändringar som kan behövas av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Rådet ska, med kvalificerad majoritet och efter rekommendation från kommissionen, godkänna eventuella ändringar i programmet.

Rådets förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
Artikel 5 2. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt med Internationella valutafonden (nedan kallad IMF), bedöma den offentliga bruttoskuldens hållbarhet och berörd medlemsstats nuvarande eller potentiella finansiella behov samt vidarebefordra bedömningen till Ekonomiska och finansiella kommittén.”	Artikel 5 2. Kommissionen ska, i samverkan med ECB och när så är möjligt lämpligt med Internationella valutafonden (nedan kallad IMF), bedöma den offentliga bruttoskuldens hållbarhet och berörd medlemsstats nuvarande eller potentiella finansiella behov samt vidarebefordra bedömningen till Ekonomiska och finansiella kommittén.”

Förklaring

För att det inte ska råda några tvivel om IMF:s roll är det nödvändigt att använda konsekvent terminologi i den föreslagna förordningen. Den föreslagna förordningen bör alltså vara förenlig med andra jämförbara rättsinstrument om ekonomiskt stöd inom och utanför unionen, t.ex. förordning (EU) nr 407/2010, EFSF-ramavtalet och ESM-fördraget.

Strykningen av ”och i samarbete med ECB” i artikel 3.3 och ”i samverkan med ECB” i artikel 3.8 samt införandet av ”med beaktande av ECB:s synpunkter, om ECB skulle besluta att ge råd i detta avseende” i båda styckena ska avspeglade att Europeiska centralbanken bör vara mindre involverad i utarbetandet av anpassningsprogrammen. I den resterande delen av rådets förslag föreskrivs att ECB ska ha en roll som kan beskrivas vara av mer övervakande karaktär, medan ECB enligt artikel 3.3 och 3.8 skulle vara en institution som utarbetar ett ekonomiskt anpassningsprogram. ECB anser att det är olämpligt att anta en sådan roll för en medlemsstat utanför euroområdet, med tanke på att det är den medlemsstatens nationella centralbank som ansvarar för den monetära politiken i den medlemsstaten. ECB bör därför inte lägga sig i den nationella centralbankens oberoende beslutsfattande genom att bidra till ett ekonomiskt anpassningsprogram.

Ändring 2

Artikel 3.11 och 3.12

”11. Om berörd medlemsstat saknar administrativ kapacitet eller har betydande problem med genomförandet av sitt program, ska den söka tekniskt bistånd från kommissionen, som tillsammans med medlemsstater och andra europeiska och/eller relevanta internationella institutioner kan sätta samman expertgrupper för detta ändamål. Det tekniska biståndet kan innefatta fast stationering av en företrädare och stödpersonal i landet för rådgivning till myndigheterna om genomförandet av anpassningsprogrammet. 12. Europaparlamentets relevanta utskott kan ge berörd medlemsstat möjlighet att delta i ett åsiktsutbyte om hur genomförandet av anpassningsprogrammet fortlöper.”	”11. Om berörd medlemsstat saknar administrativ kapacitet eller har betydande problem med genomförandet av sitt program makroekonomiska anpassningsprogram, ska den söka tekniskt bistånd från kommissionen, som tillsammans med medlemsstater och andra europeiska och/eller relevanta internationella institutioner kan sätta samman expertgrupper för detta ändamål. Det tekniska biståndet kan innefatta fast stationering av en företrädare och stödpersonal i landet för rådgivning till myndigheterna om genomförandet av anpassningsprogrammet. 12. Europaparlamentets relevanta utskott kan ge berörd medlemsstat möjlighet att delta i ett åsiktsutbyte om hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper.”
--	--

Förklaring

För att det inte ska råda något tvivel om vilket program som avses samt av konsekvensskäl föreslås att det konsekvent till ”makroekonomiskt anpassningsprogram” i den föreslagna förordningen.

Ändring 3

Artikel 3.10

”10. Senast inom sex månader efter fattandet av det beslut som avses i punkt 9 kan rådet, genom beslut med kvalificerad majoritet efter förslag från kommissionen, besluta att återuppta utbetalningarna om det anser att berörd medlemsstat uppfyller de överenskomna villkoren för det ekonomiska stödet. Om ett sådant beslut inte har fattats inom denna tidsfrist ska inga ytterligare utbetalningar ske av unionens ekonomiska stöd enligt denna förordning.”	”10. Senast inom sex månader efter fattandet av det beslut som avses i punkt 9 kan rådet, genom beslut med kvalificerad majoritet efter förslag från kommissionen, besluta att återuppta utbetalningarna om det anser att berörd medlemsstat uppfyller de överenskomna villkoren för det ekonomiska stödet. Om ett sådant beslut inte har fattats inom denna tidsfrist ska inga ytterligare utbetalningar ske av unionens ekonomiska stöd som överenskommits enligt denna förordning.”
--	--

Rådets förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
Förklaring	
Detta förslag ska klargöra att bestämmelsen inte syftar till att utesluta tillgång till nytt ekonomiskt stöd, vilket t.ex. skulle kunna bli nödvändigt på grund av viss händelseutveckling utanför den berörda medlemsstaten.	
Ändring 4	
Artikel 4.1	
"1. Tillgång till villkorade förebyggande kreditlinor ska begränsas till medlemsstater vars ekonomiska och finansiella situation i grunden fortfarande är sund."	"1. Tillgång till villkorade förebyggande kreditlinor ska begränsas till medlemsstater vars ekonomiska och finansiella situation i grunden fortfarande är förblir sund."
Förklaring	
Den föreslagna ändringen ska klargöra att tillgången till villkorade förebyggande kreditlinor ska begränsas till medlemsstater vars situation i grunden förblir sund och inte förändras inom kort. Den föreslagna ändringen ska säkerställa att avsteg från den terminologi som tidigare har använts inom den rättsliga ramen för EFSF/ESM inte ska tolkas som att de medför en betydande ändring.	
Ändring 5	
Artikel 5.5	
"5. Kommissionen och berörd medlemsstat ska ingå ett samförståndsavtal om villkoren för kreditlinan."	"5. Kommissionen och berörd medlemsstat ska ingå ett samförståndsavtal om villkoren för kreditlinan. Kommissionen ska därefter överlämna samförståndsavtalet till Europaparlamentet och rådet."
Förklaring	
För att skapa överensstämmelse med artikel 3.6 föreslås det att det ska föreskrivas att samförståndsavtalet om villkoren för kreditlinan ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.	
Ändring 6	
Artikel 11.1	
"1. Berörd medlemsstat ska underrätta kommissionen om sin avsikt att använda medel från sin kreditlina minst 45 kalenderdagar i förväg."	"1. Berörd medlemsstat ska underrätta kommissionen och ECB om sin avsikt att använda medel från sin kreditlina minst 45 kalenderdagar i förväg."
Förklaring	
Eftersom ECB tilldelas visst ansvar i fråga om administration av lånen, bör den bli underrättad samtidigt som kommissionen om medlemsstatens avsikt att använda medel från sin kreditlina.	
Ändring 7	
Artikel 12.3	
"3. När beslutet om lån har fattats av rådet ska kommissionen ha befogenhet att ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut vid lämpligast tidpunkt mellan planerade utbetalningar för att optimera finansieringskostnaden och upprätthålla sitt rykte som unionens emitent på marknaderna. Medel som anskaffats, men som ännu inte betalats ut, ska vid varje tidpunkt vara insatta på ett särskilt konto för likvida medel eller värdepapper som hanteras i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på insatser utanför budgeten och kan inte användas för något annat ändamål än för att tillhandahålla ekonomiskt stöd till medlemsstater inom ramen för denna mekanism."	"3. När beslutet om lån har fattats av rådet, eller om en medlemsstat har inkommit med en begäran om att använda medel från sin kreditlina, ska kommissionen ha befogenhet att ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut vid lämpligast tidpunkt mellan planerade utbetalningar för att optimera finansieringskostnaden och upprätthålla sitt rykte som unionens emitent på marknaderna. Medel som anskaffats, men som ännu inte betalats ut, ska vid varje tidpunkt vara insatta på ett särskilt konto för likvida medel eller värdepapper som hanteras i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på insatser utanför budgeten och kan inte användas för något annat ändamål än för att tillhandahålla ekonomiskt stöd till medlemsstater inom ramen för denna mekanism."

Rådets förslag	ECB:s ändringsförslag ⁽¹⁾
----------------	--------------------------------------

Förklaring

Det är nödvändigt att utvidga tillämpningsområdet för artikel 12.3 för att kommissionen ska kunna ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansinstitut vid lämpligast tidpunkt för alla typer av ekonomiskt stöd, även om en medlemsstat bestämmer sig för att använda medel från sin kreditlina.

Ändring 8

Artikel 14.2 Administration av lånen och kreditlinjerna

"2. Berörd medlemsstat ska öppna ett särskilt konto hos sin nationella centralbank för förvaltningen av det medelfristiga ekonomiska stödet från unionen. Medlemsstaten i fråga ska också överföra lånebeloppet samt upplupen ränta enligt låneavtalet till ett konto hos ECB fjorton Target2-bankdagar före förfallodagarna."

"2. Berörd medlemsstat ska öppna ett särskilt konto hos sin nationella centralbank för förvaltningen av det medelfristiga ekonomiska stödet från unionen. **Den berörda medlemsstatens centralbank ska öppna ett särskilt konto hos ECB.** Medlemsstaten i fråga ska, **genom det konto som har öppnats hos dess centralbank,** också överföra lånebeloppet samt upplupen ränta **eller kreditlinje till respektive ett** konto hos ECB fjorton Target2-bankdagar före förfallodagarna."

Förklaring

Här klargörs det att det inte är medlemsstaten själv som har ett konto hos ECB. I stället är det den berörda medlemsstatens centralbank som öppnar ett konto hos ECB för den medlemsstatens räkning. Det föreslås också att man ska klargöra att administrationen inte enbart gäller lån utan även kreditlinjer eftersom dessa utgör olika finansieringsinstrument och därför kräver att det öppnas ett konto hos ECB.

⁽¹⁾ Text markerad med fet stil anger ECB:s förslag till ny text. Genomstruken text anger de strykningar som ECB föreslår.